

Sygn. akt II Ka 83/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

15 czerwca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Robert Rafał Kwieciński

Sędziowie: Marek Ziółkowski

Anna Klimas

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Sobieraj

przy udziale Joanny Ślesieńskiej prokuratora Prokuratury Rejonowej

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2022 r.

sprawy **A. B., Z. A. (1) i R. C. (1)**

oskarżonych z art. 271§3 k.k. i innych

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę ww. oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 29 października 2021 r. sygn. akt II K 826/18

I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

II. Zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwotach po 36,70 zł oraz opłaty za to postępowania w wysokości 580 złotych od A. B. i po 200 złotych od oskarżonych Z. A. (1) i R. C. (1).

Anna Klimas Robert Rafał Kwieciński Marek Ziółkowski

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 83/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

0.1.1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 29 października 2021r., sygn. akt II K 826/18

0.1.1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.1.1.3. Granice zaskarżenia

0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.1.1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.1.2.1. Ustalenie faktów

0.1.2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.1.2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.1.2.2. Ocena dowodów

0.1.2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.1.2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1. Obrazy prawa procesowego mającej wpływ na treść rozstrzygnięcia a mianowicie:</p> <p>a) art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, polegającej na niewyczerpującej, mylnej i powierzchownej ocenie zgromadzonego materiału dowodowego w szczególności poprzez przyjęcie iż:</p> <ul style="list-style-type: none"> • dowody w postaci: <ul style="list-style-type: none"> - pisma ze Starostwa Powiatowego w K., - pisma ze szpitali w K. oraz B. dot. wywozu odpadów medycznych - pisma (...) K., - wydruku z systemu (...) K., - raportu wagowego asortymentów, <p>Świadczą o tym, iż (...) 85.360 o nr VIN (...) w dniu 30 grudnia 2014 r. nie spełniał wymogów samochodu specjalnego,</p> <ul style="list-style-type: none"> • opinia biegłego T. K. (1) jest wyczerpująca, pełna i jasna; zawiera logiczne i należyte uzasadnione wnioski – podczas gdy biegły w toku postępowania zmienił swoje 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

stanowisko pod wpływem opinii biegłego R. oraz pytań obrońcy oskarżonych; ponadto biegły w swojej opinii nie uwzględnił zgłoszonego przez obrońcę zarzutu, iż zdjęcia dołączone do opinii oskarżonego G. (które stanowią podstawę wniosków opinii biegłego) nie odzwierciedlają stanu pojazdu z chwili dokonania jego badania oraz zgłoszenia do rejestracji gdyż opatrzone są datą wcześniejszą,

- opinia biegłego daje podstawę do uznania oskarżonych za winnych popełnienia zarzucanych im czynów podczas gdy szczegółowa jej analiza nie daje podstaw do takiej konstatacji gdyż zawiera ona wątpliwości, które powinny być rozstrzygnięte na korzyść oskarżonego; przesłuchany na rozprawie biegły zeznał bowiem: „odnosząc powyższe rozważania do przedmiotowej sprawy stwierdzam, że na pojeździe będącej przedmiotem aktu oskarżenia w stanie technicznym w chwili wydawania przeze mnie opinii można praktycznie zamontować kontener na odpady sanitarne, jednakże pojazd ten bez jednoczesnego demontażu kratownicy lub stałego unieruchomienia dźwignika nie będzie spełniać prawnych wymogów pojazdu specjalistycznego”; Z dostępnej dokumentacji zdjęciowej nie można stwierdzić, że dźwignik był unieruchomiony albowiem opinia na podstawie której dokonano zmiany zabudowy zawiera jedynie cztery zdjęcia z czego jedno tylko uwidacznia zabudowę pierwotną; na pewno

ten samochód nie miał zdemontowanych elementów hydraulicznych tj. kratownicy”,

- dokumenty w postaci:

- oświadczenia, potwierdzenia przelewu – stanowią dowód nakłonienia Z. A. (1) przez A. B. do poświadczenia nieprawdy w dniu 17 grudnia 2014 r. co skutkowało wystawieniem przez Z. A. (1) oświadczenia o zmianie rodzaju samochodu marki (...) na pojazd specjalny poprzez zmianę jego rodzaju zabudowy,

- ocena techniczna wraz z załączonymi 4 zdjęciami samochodu, pismo (...) stanowią dowód nakłonienia S. G. (1) przez A. B. do poświadczenia nieprawdy w dniu 17 grudnia 2014 r. w G. gm. K. co skutkowało wystawieniem przez S. G. (1) dokumentu Oceny technicznej nr (...), z którego wynikało że w w/w pojeździe marki (...) zdemontowano tzw. bramownicę, a w jej miejsce zamontowano hermetyczny pojemnik przeznaczony do wywozu odpadów sanitarnych zmieniając jednocześnie jego przeznaczenie na samochód specjalny o przeznaczeniu sanitarnym,

- zaświadczenie o przeprowadzonym badaniu technicznym, dokument identyfikacyjny, opis zmian, faktury VAT – stanowią dowód nakłonienia R. C. (1) przez A. B. do poświadczenia nieprawdy w okresie od 17 grudnia 2014 r. do 19 grudnia 2014 r. co skutkowało wystawieniem przez R. C. (1) w dniu 17 grudnia 2014 r. dokumentów w postaci: Zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu nr (...);

Zdaniem obrony w/w dokumenty stanowią tylko i wyłącznie dowód złożenia odpowiednich oświadczeń wiedzy odpowiednio przez Z. A. (1), S. G. (1) oraz R. C. (1) i nie stanowią absolutnie żadnego dowodu potwierdzającego rzekome nakłonienie w/w osób przez oskarżonego A. B. do złożenia przedmiotowych oświadczeń; nota bene obrona podkreśla, iż dokumenty te stanowiły potwierdzenie okoliczności faktycznych wobec braku jakiegokolwiek dowodu przeciwnego – poza kwestionowaną i wadliwą opinią biegłego T. K. (1),

- opinia biegłego R. jest niewiarygodna tylko w oparciu o fakt, iż jest ona sprzeczna z opinią biegłego T. R. – bez pogłębionej analizy oraz uzasadnienia takiego stanowiska oraz nieprzeprowadzenie opinii uzupełniającej sporządzonej przez innego biegłego sądowego w celu usunięcia nasuwających się wątpliwości – pomimo takiego wniosku złożonego przez obrońcę oskarżonych,
- żaden z oskarżonych nie przedłożył jakiegokolwiek obiektywnego dowodu rzeczowego wskazującego na przebudowanie pojazdu i montaż na pojedzie marki (...) hermetycznego pojemnika na odpady sanitarne – podczas gdy oskarżeni przedłożyli dokumentację fotograficzną odzwierciedlającą stan zabudowy pojazdu w czasie objętym zarzutami; z uwagi na upływ czasu dokumentacja obejmowała sposób zamontowania atrapy

pojemnika na odbiory
sanitarne,

b) art. 74§1 k.p.k. zgodnie, z którym oskarżony nie ma obowiązku dowodzenia swej niewinności ani obowiązku dostarczenia dowodów na swoją niekorzyść, poprzez niezastosowanie się do w/w przepisu,

c) art. 201 k.p.k. zgodnie z którym jeżeli opinia jest niepełna lub niejasna albo gdy zachodzi sprzeczność w samej opinii lub między różnymi opiniami w tej samej sprawie, można wezwać ponownie tych samych biegłych lub powołać innych poprzez:

- zaniechanie przeprowadzenie opinii innego biegłego pomimo:

- sprzeczności pomiędzy opiniami biegłego K. oraz R.,

- tego, iż opinia biegłego K. była niepełna (nie odnosiła się do podniesionych przez

d) art. 4, 5§2, 7, 366§1, 410 k.p.k. – poprzez błędną ich wykładnię, a w konsekwencji naruszenie podstawowych zasad procesu karnego, w szczególności rozstrzygania wątpliwości na niekorzyść oskarżonych

zdanie obrony z materiału dowodowego absolutnie nie sposób wywieść konkluzję iż:

- (...) 85.360 o nr VIN (...) w dniu 30 grudnia 2014 r. nie spełniał wymogów samochodu specjalnego ergo,

- oskarżony A. B. nakłonił pozostałych oskarżonych do poświadczenia nieprawdy w tym zakresie,

- oskarżony A. B. posłużył się poświadczającymi nieprawdę dokumentami w celu zarejestrowania w/w samochodu jako pojazdu specjalnego;

jedynym dowodem świadczącym o na niekorzyść oskarżonych jest opinia biegłego K., której treść:

- została przez biegłego zmieniona w toku postępowania,

- opiera się jedynie na zdjęciach kwestionowanych przez oskarżonych,

- pozostaje w sprzeczności z treścią opinii prywatnej złożonej do sprawy przez obrońcę w toku postępowania;

zasadnicze wątpliwości budzi również fakt, iż zgodnie z wyjaśnieniami oskarżonego A. B. dokonując zmiany przeznaczenia pojazdu na specjalny korzystał z doradztwa specjalisty w osobie S. G. (1), który posiadał w tym zakresie stosowne uprawnienia;

A. B. nie posiadał wiedzy specjalistycznej pozwalającej mu na ocenę poprawności przy kwalifikowaniu proponowanych przez S. G. (1) oraz dokonanych zmian technicznych;

skoro kwalifikacja dokonanych w przedmiotowym samochodzie zmian technicznych mogła być przedmiotem odmiennej oceny specjalistów w opiniach biegłych R. i K. to tym bardziej nie sposób stawiać stosownych wymogów oskarżonym w szczególności zaś oskarżonemu A. B.; okoliczność ta powinna być zakwalifikowana jako nie dająca się usunąć wątpliwość która powinna być rozstrzygnięta na korzyść oskarżonego,

e) art. 424 k.p.k. w zakresie w jakim uzasadnienie wyroku nie spełnia wymagań wskazanego przepisu w szczególności nie wskazuje na podstawie jakich dowodów sąd ustalił winę oskarżonych poprzez pominięcie dokumentacji fotograficznej odzwierciedlającej stan zabudowy pojazdu w czasie objętym zarzutem; z uwagi na upływ czasu dokumentacja obejmowała sposób zamontowania atrapy pojemnika na odbiory sanitarne;

2. Błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia polegający na przyjęciu iż:

- samochód (...) 85.360 o nr VIN (...) w dniu 30 grudnia 2014 r. nie spełniał wymogów samochodu specjalnego ergo,

- oskarżony A. B. nakłonił pozostałych oskarżonych do poświadczenia nieprawdy w tym zakresie,

- Z. A. (1) poświadczył nieprawdę w oświadczeniu o zmianie rodzaju samochodu marki (...) na pojazd specjalny poprzez zmianę jego rodzaju zabudowy,

- S. G. (1) poświadczył nieprawdę w dniu 17 grudnia 2014 r. w dokumencie Oceny technicznej nr (...), z którego wynikało że w w/w pojeździe marki (...) zdemontowano tzw. bramownicę, a w jej miejsce zamontowano hermetyczny pojemnik przeznaczony do wywozu odpadów sanitarnych zmieniając jednocześnie jego przeznaczenie na samochód o przeznaczeniu sanitarnym,

- R. C. (1) poświadczył nieprawdę w dniu 17.12.2014 r. w

	<p>zaświadczeniu o przeprowadzony badaniu technicznym pojazdu nr (...),</p> <p>- oskarżony A. B. posłużył się poświadczającymi nieprawdę dokumentami w celu zarejestrowania w/w samochodu jako pojazdu specjalnego.</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd odwoławczy w toku kontroli apelacyjnej nie dopatrył się uchybień w ocenie dowodów, którą przeprowadził Sąd I instancji. Ocena dowodów przeprowadzonych w toku postępowania pozostaje pod ochroną prawa procesowego (art. 7 k.p.k.), gdyż została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy oraz wyczerpującego i logicznego</p> <ul style="list-style-type: none"> - z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego - uzasadnienia przekonania sądu, <p>zgodnie z wymogami określonymi w art. 424 k.p.k. (por.m.in.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lipca 2003 r., sygn. V KK 375/02, LEX nr 80278).</p> <p>Sąd wydał wyrok na podstawie analizy całokształtu ujawnionych w toku postępowania okoliczności, mających znaczenie dla przedmiotowego rozstrzygnięcia, wobec czego ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie uchybia treści art. 410 k.p.k.</p> <p>Tym samym nie można mówić o naruszeniu art. 5§2 k.p.k., ponieważ</p>		

wszystkie wątpliwości zostały usunięte poprzez zgromadzenie i ujawnienie niezbędnych dowodów i poddanie ich analizie zgodne z wyżej powołanymi przepisami.

Wbrew twierdzeniom skarżącego – Sąd I instancji dokonał w przedmiotowej sprawie prawidłowych ustaleń faktycznych w zakresie sprawstwa i winy oskarżonych A. B., Z. A. (1) i R. C. (1).

Zarzuty apelacyjne dotyczą przede wszystkim tego, iż brak jest – wg skarżącego – dowodów potwierdzających winę oskarżonych, a jedyny w tym zakresie dowód w postaci opinii biegłego T. K. (1) jest nieprzydatny, ponieważ opinia pozostaje w sprzeczności z prywatną opinią E. R. (1), a dodatkowo jest niepełna i niejasna. W zasadzie do ww. zarzutu, który został po wielokroć powtórzony, zarówno w punkcie 1 jak i 2 petitum, sprowadza się apelacja obrońcy.

Sąd odwoławczy pragnie więc podkreślić, że pomiędzy opiniami ww. biegłych nie zachodzi jakakolwiek sprzeczność a treść opinii biegłego sądowego T. K. musi być odczytywana w połączeniu z analizą dołączonych do akt dokumentów i innych dowodów, a przede wszystkim dokumentów, w których oskarżeni R. C. (1), Z. A. (1) i S. G. (1) poświadczali nieprawdę.

I tak: E. R. (1) w prywatnej opinii stwierdził, że hermetyczny pojemnik w przedmiotowym pojeździe marki (...) mógł być zamontowany bez konieczności demontażu zabudowy, konstatację tę potwierdził biegły T. K. (1), co zostało zacytowane w apelacji (k. 611), wówczas (gdy nie dokonano demontażu zabudowy) niezbędne było unieruchomienie dźwignika. Stwierdzenie takie

wywiedzione przez E. R. (1) ma się jednak nijak do dowodów zgromadzonych w niniejszej sprawie, a przede wszystkim dokumentów wytworzonych przez samych wyżej wymienionych oskarżonych i dołączonych do Oceny (...) S. G. zdjęć (VIDE: k. 26 i 27).

W ww. dokumencie S. G. (1) stwierdził: „w pojeździe zdemontowano dotychczasową zabudowę i zamontowano oryginalny hermetycznie zamykany pojemnik”, należy więc rozróżnić „zdemontowanie dotychczasowej zabudowy” od „bez konieczności demontażu” (opinia E. R.). Żaden z oskarżonych nie stwierdził w opiniach i dokumentach własnoręcznie wytworzonych, iż zachowano starą zabudowę dokonując jedynie jej unieruchomienia i montażu pojemnika hermetycznego (VIDE: k. 24 opis zmian R. C. „w pojeździe zdemontowano dotychczasową zabudowę”, k. 25 oświadczenie Z. A. „zmiany dokonano poprzez zmianę rodzaju zabudowy”).

Jednocześnie jak słusznie zacytował w apelacji skarżący biegłego T. K. z dokumentacji zdjęciowej dołączonej do oceny technicznej przez S. G. wynika, że nie zdemontowano w pojeździe pierwotnej zabudowy, samochód był wyposażony w kratownicę. Podkreślić należy, że to ww. oskarżony posłużył się takimi zdjęciami i powstaje pytanie dlaczego nie sporządził zdjęć aktualnych, obrazujących zmianę zabudowy, przecież musiał posiadać aparat fotograficzny chociażby w smartfonie. Odpowiedź na to pytanie może być tylko jedna nie było takich zdjęć, bo zabudowa pojazdu nigdy nie została

dokonana, a co za tym idzie oskarżeni dopuścili się zarzucanych im czynów, natomiast apelacja stanowi gołosłowną polemikę z prawidłowymi ustaleniami sądu meriti. Wniosek ww. należy wywieść na podstawie powołanych wcześniej dowodów, w tym i wymienionych oraz kwestionowanych w apelacji obrońcy, stosując do ich interpretacji zasady wskazane w art. 7 k.p.k. – prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego.

Jest więc oczywiste, że sąd rejonowy nie dopuścił się też obrazy art. 74§1 k.p.k. art. 201 k.p.k. i art. 366§1 k.p.k. Pomiędzy opiniami T. K. i E. R. nie zachodziła bowiem jakakolwiek sprzeczność, opinia ostatniego z wymienionych mężczyzn to w zasadzie jedynie teoretyczny wywód, który nie uwzględnia treści zgromadzonych w niniejszej sprawie dowodów, a opinia biegłego T. K. jest pełna, jasna, klarowna, przekonująca, a przy tym nie zawiera jakichkolwiek błędów logicznych.

Wniosek

- o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonych od zarzucanych im czynów.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji obrońcy oskarżonych i nie znalazł przy tym uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu i

powodujących konieczność zmiany
bądź uchylenia zaskarżonego
rozstrzygnięcia.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
	XXXXX
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.1.5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot utrzymania w mocy
0.1. Wina i sprawstwo wszystkich oskarżonych.	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Wina, sprawstwo oskarżonych nie budzą wątpliwości sądu odwoławczego i nie wymagały w tym zakresie ingerencji tegoż sądu.	
0.1.5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot i zakres zmiany
0.0.1.xxxxx	
Zwiążle o powodach zmiany	

0.1.	
-------------	--

0.1.5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
xxxxx		
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
0.1.5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.1.5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 633 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. i art. 636 § 1 i 2 k.p.k. oraz 2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. t.j. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.).

7. PODPIS
Anna Klimas Robert Rafał Kwieciński Marek Ziółkowski

0.1.1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wina, sprawstwo		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	Zmiana